

Gau立志克é hnutí

Doc. Mgr. Michal Pink, Ph.D.

Gaullistické strany a hnutí

- 1947-1955 : Rassemblement du peuple français (RPF)
- 1955-1956 : Union des républicains d'action sociale (URAS)
- 1956-1958 : Républicains sociaux (RS)
- 1958-1962 : Union pour la nouvelle République (UNR)
- 1962-1967 : Union pour la nouvelle République - Union démocratique du travail (UNR - UDT)
- 1967-1968 : Union des démocrates pour la cinquième République (UD-Ve)
- 1968-1968 : Union pour la défense de la République (UDR)
- 1968-1976 : Union des démocrates pour la République (UDR)
- 1976-2002 : Rassemblement pour la République (RPR)
- 2002-2015 : Union pour un mouvement populaire (UMP)
- 1999-2014 : Debout la République (DLR)
- 2014 : Debout la France (DLF)
- 2015 : Les Républicains (LR)

Hodnotové zdroje

- Projev v BBC, II. Sv. válka, bonapartismus

Základní myšlenky

- Nezávislost Francie na půdě mezinárodní politiky, hospodářství a obrany
- Silná exekutivní pozice prezidenta, jeho klíčová role v systému, silná a významná armáda
- Odmítnutí stranictví jako nástroje „pletich“ a prosazování partikulárních zájmů
- Odmítnutí ekonomického liberalismu
- Odmítnutí kapitalismu a revolučního socialismu
- Role referenda jako klíčový prvek rozhodování
- Hodnotový konzervatismus (otázka interupcí, rodinné politiky, nevadí trest smrti)

Prezident dle CH. de Gaulla

- Parlament je dvoukomorový, obě komory disponují legislativní mocí
- Je arbitr nad politickými stranami
- Jmenuje Prvního ministra a další ministry
- Vydává dekrety a upravuje zákony
- Předsedá ministerské radě
- Garant národní nezávislosti
- Vyjednává a ratifikuje nejen mezinárodní dohody

RPF - Rassemblement du peuple français

- Odkaz na projev v Bayeux
- *La France sera la France. Ce que veut Charles de Gaulle* (1951)
- Masová strana, základna ve velké členské základně, pro všechny mimo PCF a Vichy
- Opoziční subjekt, proti duchu IV. Republiky a nástupu moci stran
- Nechut' ke stranictví
- Heterogenní hnutí s jednotícím prvkem Ch. de Gaullem
- 1952 - 55 se rozpadá

Volby 1951

- PCF – 26,93% 103 mandátů
- RPF – 21,62% 121 mandátů
- SFIO – 14,62% 107 mandátů
- Moderés – 14,15% 99 mandátů
- MRP – 12,62% 95 mandátů
- RGR – 10,05% 74 mandátů
- Různé – 0,01% 26 mandátů

Volby 1958

- Vznik UNR
- Změna politického režimu (nová ústava)
- Výrazná negace IV. republiky
- Referendum, hrozba státního převratu
- Změna volebního systému (většinový)
- Prezidentem je Ch. de Gaulle
- Konsensuální osoba

Vládní období

Funkční období	Vládní strany	Další strany AN	President
1958 - 1962	206 UNR , 117 Ind. 64 Réf.	10 PCF, 44 SFIO, 34 Centr.	Charles de Gaulle
1962 – 1967	233 UNR-UDT , 35 RI	41 PCF, 66 PS, 39 PR, 55 Centr., 6 DD	Charles de Gaulle
1967 – 1968	200 UD-Ve , 42 RI	40 CD, 193 levice,	Charles de Gaulle
1968 - 1973	293 UDR , 61RI	34 PCF, 57 PS, 30 Centr.,	Charles de Gaulle Georges Pompidou

Semiopoziční a opoziční období

Funkční období	Vládní strany	Další strany AN	President
1973 – 1974	183 UDR, 55 RI, 30 UC	31 Réf., 176 levice (PSU+UGSD +PCF)	Georges Pompidou
1974 – 1976	183 UDR, 55 RI, 30 UC, 34 Réf.	173 levice (PSU+UGSD +PCF)	V. Giscard d'Estaing
1976 – 1978	183 UDR, 55 RI, 30 UC, 34 Réf.	173 levice (PSU+UGSD +PCF)	V. Giscard d'Estaing
1978 – 1981	154 RPR, 123 UDF	198 levice (PSU+UGSD +PCF)	V. Giscard d'Estaing

Opoziční a kohabitační období

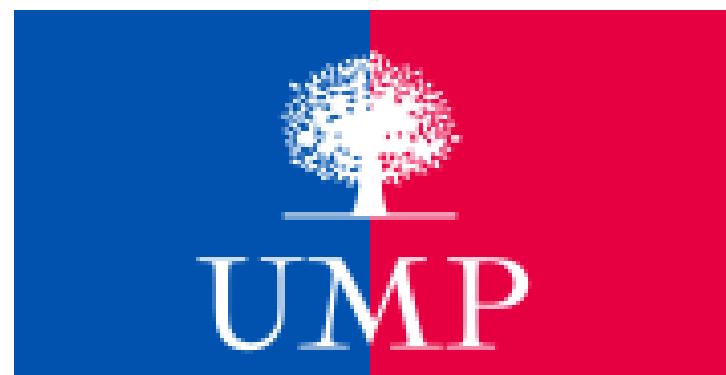
Funkční období	Vládní strany	Další strany AN	President
1981 – 1986	285 PS, 44 PCF	83 RPR , 63UDF	F. Mitterrand PS
1986 – 1988	155 RPR , 131 UDF.	216 PS, 35 PCF, 35 FN	F. Mitterrand PS
1988 – 1993	275 PS	128 RPR , 130UDF	F. Mitterrand PS
1993 – 1997	258 RPR , 215 UDF, 15 DD	57 PS, 23PCF, 7 DG	F. Mitterrand PS Jacques Chirac

LE RASSEMBLEMENT
POUR LA REPUBLIQUE

Kohabitace a vládní období

Funkční období	Vládní koalice	Další strany v AN	Prezident
1993 - 1997	258 RPR , 215 UDF, 15 DD	57 PS, 23PCF, 7 DG	F. Mitterrand PS Jacques Chirac
1997 - 2002	319 PS, PCF, Vert	140 RPR , 113 UDF, 3 DD	Jacques Chirac
2002 - 2007	365 UMP , 30 UDF	140PS, 21PCF, 19DG	Jacques Chirac

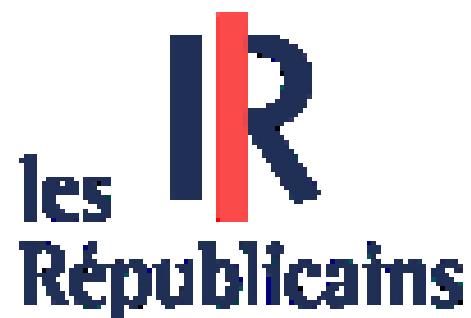
Les Républicains

Funkční období	Vládní koalice	Další strany v AN	Prezident
2007 – 2012	313 UMP, 22 NC,	186 PS, 15 PCF, 4 LV, 3 MD, 7 PRG	N. Sarkozy
2012 - 2017	280 PS, 10 FG, 17 LV, 12 PRG	194 LR, 12 NC, 2 FN, 2 AC, 6 PR, 2 MD	F. Hollande

Současná pozice – Les Républicains

Funkční období	Vládní koalice	Další strany v AN	Prezident
2007 – 2012	313 UMP , 22 NC,	186 PS, 15 PCF, 4 LV, 3 MD, 7 PRG	N. Sarkozy
2012 - 2017	280 PS, 10 FG, 17 LV, 12 PRG	194 LR , 12 NC, 2 FN, 2 AC, 6 PR, 2 MD	F. Hollande
2017 - 2022	308 LREM	113 LR , 42 MoDem, 29 PS, UDI 18, 17 FI, 10 PCF, 8 FN etc.	E. Macron

2022 – začátek konce?

- Valérie Pécresse – 4,78% (1 679 001)
- Annie Genevard – Morteau, poslankyně
- Volby AN 2022
- I. Kolo 2 568 502 hlasů cca 11,3%
- II. Kolo 1 512 281 hlasů a 56 z 577 m.
- Značka UDC – (LR, UDI, LC)
- 2022 ?

Základní proudy

- **Neogaullismus „pravice“** (Chirac, de Villepin) připouští tržní principy, spolupráci v nadnárodních organizacích, budování EU na principu národních a vzájemně spolupracujících států
- **Sociální gaullismus** (Chaban Delmas, Séguin), náznaky soc. demokratického myšlení, bližší tradičnímu gaullismu, klíčové postavení státu v průmyslu a semi-tržní prostředí
- **Levicový gaullismus**, preferují střední cestu za účelem vyhnutí se nástrahám kapitalismu, spolupráce s odbory, konsensuální rozhodování, integrace zájmových skupin, institucionální podoba v UDT cca 1962 – 1970, dnes snad nejblíže spolupráce s PS, Jean-Pierre Chevènement

Závěr

- Od roku 1944 prošlo gaullistické hnutí několika změnami
- Různorodý celek, všeobjímající hnutí
- Nejedná se o klasickou politickou stranu
- Je řazeno do pravicového tábora
- Nacionalistická formace francouzského typu
- Poslední transformace 2015

Zdroje:

- Perottino, Michel. (2005). Francouzský politický systém. Praha, Slon.
- Knapp, A. (2004): Parties and the Party Systém in France – A disconnected Democracy, New York, Palgrave-Macmillan.
- Frears, J. (1991): Parties and Voters in France, Hurts&Company, London.